

عنوان مقاله:

ساماندهی زمین های بایر و رها مانده شهری در بافت میانی (نمونه موردی: بافت میانی شهر یزد)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حمید محمدی - عضو هیئت علمی دانشگاه یزد

مریم رمضان پور - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به وقوع پدیده پراکنده رویی در برخی شهرهای ایران، استفاده مطلوب و مؤثر از منابع زمین و برنامه ریزی مجدد بر روی آن یکی از وظایف مهم برنامه ریزان و مدیران شهری است. از طرفی به دلیل افزایش رشد جمعیت، نیاز آنها به زمین برای انجام فعالیتهای مختلف، بر گستره ی شهرها افزوده شده و از طرف دیگر بعضی از زمین ها در درون خود شهرها بلااستاده رها شده اند، که این موجب نابودی بخشی از زمین ها و منابع با ارزش در پیرامون شهرها شده است. با توجه به این که زمین های بایر و رها شده یکی از باارزش ترین منابع محیطی است، در این پژوهش به دنبال چگونگی استفاده از ظرفیت و توان زمین های بایر در جهت توسعه شهر با هدف ارتقاء کیفیت محیطی (زیستی، کالبدی و فضایی) و جلوگیری از رشد افقی و ایجاد پیوند و یکپارچگی در جهت جبران گسست کالبدی موجود در بافت میانی شهر یزد بوده ایم. روش این پژوهش توصیفی- تحلیلی و از نوع کاربردی و با استفاده از تکنیک SOWt صورت گرفته و روش و ابزار گردآوری نیز کتابخانه ای و ... بوده است. در پایان به مجموعه ای از راهبردها برای رسیدن به ساماندهی اراضی بایر و رها مانده ی شهری دست یافتیم.

کلمات کلیدی:

ساماندهی، زمین بایر، فضاهای رها مانده شهری، بافت میانی، شهر یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266800>

